

Det gode scenarie

Danni Rune har skrevet en artikel på journalisthøjskolen, hvor han reflekterer over det gode scenarie og interviewer en flok eidolonere.

Side 6-7

Tusmørke

I Januar afhold Eidolon Ringkøbing ungdomslive.

Anmeldelse side 12

Sviende afsløring:

Eidoguldet

Ryan Hansen har haft fingrende langt nede i den mest smudsige sladderjournalistik og kan nu afsløre, hvad medlemmernes penge i virkeligheden går til. Svaret er Eidoguldet, som ingen ved, hvor er, men alle vil have fingre i.

Overdrevet side 14-15

Eido Travels – et nyt initiativ fra Eidolon Århus

For at hæve aktivitetsniveauet og få hyggelig og billig transport til forskellige aktiviteter har Eidolon Århus lanceret et nyt tilbud til medlemmerne: Et rejsebureau. Og ikke nok med at transporten bliver hyggeligere og nemmere – det bliver også billigere at deltage i mange arrangementer, når man rejser med Eido Travels.

Eidolon Århus

Af Danni Rune

Formålet med Eido Travels er at få folk kanaliseret ud til arrangementer og begivenheder i den store verden.

Vi har bestemt os for at starte i det små, og hvis interessen og mulighederne er der, så vil vi selvfølgelig udvide vores tilbud så de dækker folkets behov.

Det er vigtigt at bide mærke i at Eido Travels er et initiativ taget af Eidolon Århus. Derfor vil det i starten primært gavne medlemmer i Århus og omegn. Man kan forestille sig at der senere vil opstå andre Eido-Travels-organisationer i de andre foreninger. Andre medlemmer er vel-

komne til at benytte sig af Eido Travels ydelser, såfremt de er indforstået med at transporten foregår fra de steder hvor det gavner medlemmerne i Århus mest muligt.

Kommer medlemmerne til gode

Vi stiler imod, at de rabatter, vi høster hos arrangementerne, kommer medlemmer af Eidolon til gode. Andre må gerne benytte sig af eventuelle rabattordninger med de transport vi benytter, men vi vil ikke bestræbe os på at sørge for andre rabatter hos dem.

Eido Travels er til for Eidolon og skal betragtes som en medlemsydelse.

Et eksempel på hvad Eido Travels kan tilbyde

Du møder op på Banegården. Selv om du er tidligt på den, så står der allerede en venlig og smilende guide fra Eido Travels, for at tage imod dig.

Toget er ikke ankommet endnu, men imens du venter kan du nyde en kølig forfriskning fra Eido Guidens køletaske.

Nu er toget kommet, og du – sammen med Eido Guiden og dine rejsekammerater – stiger ombord og finder jer en plads. I kører på grupperabat eller titurskort, så togprisen ikke er voldsom.

Forfriskninger fra køletasken

Undervejs vil det igen være muligt at investere i forfriskninger fra Eido Guidens køletaske. Under turen vil den erfarene og vise Eido Guide kunne underholde med lokal information og viden om de områder i passerer igennem.

Toget ankommer til en mindre station ude på bøhlandet. Her har Eido Travels arrangeret en transport som vil fragte jer til jeres arrangement. Er transporten ikke tilstede, så går Eido Guiden diskret til side og råber højt af nogle mennesker via sin telefon. Dette står på indtil transporten ankommer.

Automatisk rabat

I ankommer nu til arrangementet. Grundet jeres Eidolon medlemskab har i automatisk en rabat (da arrangement eksempelvis er et Eidolon arrangement). Men hov. Fordi du rejser med Eido Travels, så har arrangementet lovet et ekstra afslag i det ellers meget rimelige adgangs-

gebyr.

Men Eido Travels fantastiske service stopper ikke her. Selv inden og nogle gange under arrangementet vil Den venlige Eido Guide være behjælpelig med at besvare spørgsmål og formidle kontakt til arrangementets arrangører.

Efter et veloverstået arrangement, går turen atter hjemad. Her er proceduren den samme som før – bare omvendt. Lige bortset fra at du ikke behøver at betale penge for at forlade arrangementet igen.

Dit medlemskab vil hurtigt være tjent ind

Et medlemskab af Eidolon Århus, koster kun 150kr. Så ved at rejse med Eido Travels til bare et par arrangementer, vil dit medlemskab hurtigt være tjent ind igen.

Så hvorfor ikke gøre tingene lettere for dig selv. Rejs med Eido-Travels og få mest ud af din rollespilsoplevelse.

Planlagte ture

Mørkeskoven 8 ved Ringkøbing, den 24-25/4.

Khypris 3 i Nordjylland, den 12-19/7.

Eidolons sommerweekend i august.

Mørkeskoven 9 ved Ringkøbing, hvis dato ikke er fastlagt endnu.

Eidolons juleweekend, som heller ikke er helt fastlagt endnu.

Der vil muligvis komme flere rejsemål i løbet af året, men det og alt mulig anden information, kan du læse mere om på www.eidolon.dk. Eller kontakt Eido Travels Booking, ved Danni Rune, på 60919797.

Goblin Gate

WWW.goblingate.dk

Nogen skal jo sige noget klogt...

En leder, der egentlig ikke er en leder. Tomme ord uden klogskab eller særlige betragtninger – men blot fyld for at afslutte den sidste tomme plads i medlemsbladets layout.

Leder

Af Mikkel Bækgaard

Jep, her skulle jeg sige noget klogt; betragte livet, universet, rollespillet – og samle det hele i en stor helhed, hvor den almægtige leder, redaktører og formanden forener det hele i en stor helhed.

Men det er ikke altid lige let at være den kloge eller vise. Det kræver jo, at man har noget at sige. Og hvad nu, hvis man ikke har? Hvad nu, hvis man meget hellere vil læne sig tilbage og bare betragte – eller

lade andre om at komme til orde med deres betragtninger?

Alt det redaktøren kunne sige

Jeg kunne selvfølgelig komme med en redegørelse for min begejstring for de nye tider, der synes at herske i Eidolon Århus. At dette er den første udgave af Hareposten i et nyt år. At Irakkrigen er ovre. At jeg måske synes at det er spændende, at kulturministeren synes så begejstret for liverollespil, at han overvejer at sende sinde unger ud i Hareskoven for at slås med papsværd.

Jeg kunne lave betragtninger om fremtiden. Om store visioner uden hold i virkeligheden. Om den kommende Fastaval eller Hyggecons nye muligheder. Eller jeg kunne bare helt lade være med at belemre læserne med sådan en gang fupintellektuelt vrøvl.

Og alt det han ikke siger

Og så kunne jeg også begynde at brokke mig gudsjammerligt over, at

Redaktøren fanget i et uheldigt øjeblik på juleweekenden - og med opgivende øjne til følge.

verden er af lave. At alting var meget bedre i gamle dage. At de nye kræfter er nogle båtnakker, der intet fatter. Men det ville jo ikke være fair – for det ville jo være løgn. Det ville jo høre sig hjemme i hr. Raunows spydige brevkass og ikke i en leder.

I virkeligheden skulle jeg nok bare ønske godt nytår. Glæd dig til det næste. Og tag så og læs videre i alt det i dette blad, som rent faktisk handler om noget.

Hyggeonklen:

Den paranoide kongressektor

Paranoia livescenariet Con Sektor blev vinderen af den eneste uddelte Hyggeonkel på sidste års Hyggecon. Med-dommer Mikkel Bækgaard fortæller lidt om begrundelsen.

Hyggeonklen

Af Mikkel Bækgaard

På efterårets Hyggecon blev Eidolons scenariepris, Hyggeonklen, uddelt for anden gang. Der var skruet ned for antallet af priser og op for ambitionerne. Faktisk blev der kun uddelt en pris, selvom der oprindeligt var bebudet to. Vinderen blev Con Sektor af Eidolon Aalborg, der som det eneste scenarie besad en redigering, der gjorde det muligt at leve op til vores (dommerpanelets .red) kvalitetskriterier for brugbarhed og genspillelighed.

Andre fine scenarier

Ovenstående udtalelse skal ikke ses som udtryk for, at de andre scenarier på Hyggecon ikke var værdt at beskæftige sig med – bestemt ikke – der var flere fine scenarier med stor underholdningsværdi iblandt. Problemet var bare, at ingen af disse scenarier var skrevet på en måde, så de var brugbare for andre end forfatterne selv til at afvikle det.

Hyggeonklens formål

Formålet med, at vi i sin tid indførte en pris på Hyggecon, var, at vi øn-

skede at flere skulle skrive deres scenarier ned. Derfor er det et yderst vigtigt parameter i dommernes vurdering, at scenariet er læsbart og kan køres af andre.

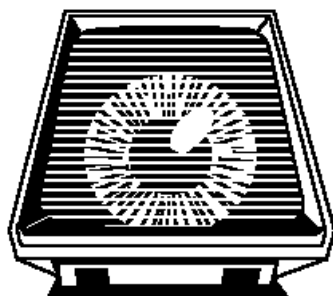
Det med at skrive livescenarier ned er et temmelig nyt begreb, og derfor er mediet i en stor udvikling. Men det er vores håb, at Hygge-

onklen kan være med til at gavne denne proces og gøre flere scenarier tilgængelige for alle. Og dette bliver først og fremmest gjort gennem en god redigering af scenarieteksten – og så kan det jo være, at dommerne på sigt begynder at bedømme de mere "kunstneriske" og spillemæssige sider af scenarierne.

Fakta

Dommerpanelet på Hyggecon 2003 bestod af
Jannick Raunow – overdommer
Morten Juul
Mikkel Bækgaard
Jonas 'Derwalt' Hedegaard
Bjarke Pedersen

Følgende scenarier deltog i konkurrencen
Con Sektor af Eidolon Aalborg
Bare ly for natten...og regnen af Troels Rohde Hansen
Auge des Orkans af Danni Rune, Ole Sørensen og Martin Milter
I same båd af Maria Lind Heel og Michael Eisnæs
Cthulhu Live af HC Molbech og Ulrik Lehrskov

Den anden verden - Frit efter legenden om Mørkeskoven

Hør her den rystende, sande og fremfor alt personlige rapport fra liverollespillets grænseland. Klara Christensen kaster sig her ud i sit første bidrag til Hareposten, og redaktionen takker med kys-hånd for denne perle.

Mørkeskoven

Af Klara Christensen

Den angreb mig. Sygdommen. Nogle bliver ramt som af et lyn fra en klar himmel, mens andre, deriblandt mig selv, langsomt men sikkert bliver filtret ind i dets lumske tråde. I ved vist, hvad jeg snakker om: Rollespil! Det hele startede en dejlig forårsdag, hvor min storebror lokkede mig med til et lille uskyl-digt 6-timers livescenarie, og der blev den første gift podet i mine årer. Men det var først til den stor-slåede Mørkeskoveslegende, at jeg uundgåeligt blev offer for denne pest. Og her får du min historie om

en dag for længe, længe siden.

Rystende nervøs

Jeg var nervøs, rystende nervøs. Men det var der ingen der vidste. Vi havde forberedt os længe på denne weekend, men da vi stod under Det store Træ, hvor man får en briefing, kendte vi alligevel intet til normerne eller menneskerne, der omgav os. Vi klamrede os til de identiteter, der blev givet til de forskellige personer, og så bevægede vi os ind i den regndryppende skov.

Jeg havde fået en rolle som bondepige, og straks begyndte vores familie at handle. Hen ad den våde vej kom to bønder, der småskændedes på bredt vestjysk, og efter dem kom den kappeklædte Baron af Maltholm med stor, sort hat med en kæmpemæssig skygge. Vi nejeede ærbødigt og så langt efter den imponerende skikkelse.

Kongens nieces beskyttere

Sådan forløb lidt tid, vi snakkede muntert, indtil vi pludselig kunne skimte rød- og guldklædte riddere, der viste sig at være Kongens nieces beskyttere, for midt i blandt dem gik en smuk, mørkhåret kvinde iført silkegevandter. Desværre forlod de

Artiklens forfatter i kærligt lag på Eidolons hyggelige juleweekend. Det er Klara til højre.

os hurtigt igen, vores spændende møde med kongefamilien var hurtigt forbi, og nu havde vi kun regnen til at holde os med selskab.

Vi besluttede os for at se, hvad der skete på kroen, og da vi kom derhen kunne vi se, at den led under de efterhånden massive vandmasser. Rollespil er ikke egnet til tordenbyger. Men krofolkene kæmpede bravt, blandt andet stod

en fyr med rådne tænder og prik-kede til den bugnende telt-dug, så vandet fossede ned på jorden, hvor det hører til.

Regnvåde skovstier

Efter et krus mjød og et par skjaldeviser, drog vi igen hjem ad regnvåde skovstier, og det næste vi hørte var, at krofolkene var forsvundet. Dette passede vores fader udmærket, da de tilfældigvis skyldte os nogle penge, og retten til kroen derfor måtte tilfalde os. Men midt i det hele, mens min søster og jeg stod uden for Granlund, midt i den søskoven havde forvandlet sig til, hørte vi det. Vi stoppede. Kroen var brudt sammen, vejene var oversvømmet og alle var våde og trætte.

Vi ryddede op, indtil vi blev hentet af en forælder, der tog os med hjem, dødtrætte men med rollespillets rus i årene og feberlys i øjnene. Og selvom vejret reddede os den dag, så fortsatte vi vores færd ned ad den mørke vej.

Det er suset

Ja, og nu er jeg ramt, dødeligt ramt af denne frygtede sygdom. Hvorfor, spørger du nok dig selv, hvorfor? Og det kan jeg fortælle dig: Det er suset - det at smelte sammen med sin rolle

Billede fra Mørkeskoven 7 - Troskyldigheden.

Få livescenarier på Fastaval trods manglende ansvarlig

i et komplet univers af feer og adelige, musik og fløjtespil. Det har fanget mig og tusind andre, og nu kan jeg ikke slippe væk. Hver gang jeg er i en skov, synes jeg at høre stemmer, raslen i buskene, lyden af en fløjte i det fjerne, duften af brænderøg og præstens ord om synd.

Og det er netop derfor at det er farligt, når det først løber i dine årer kan du intet gøre, du må og skal have mere. Lad dig ikke narre af de folk der siger, at rollespil er en sund leg, der lærer dig at sætte sig i andres sted, et lærerigt skuespil i forhistoriens skød. Det er løgn og latin! Og hvis du ikke har lært noget af denne forfærdelige historie om et knækket barn, så må Gud hjælpe dig. Jeg kan ikke.

I mange år har Fastaval været den kongres i landet, hvor der blev spillet de bedste livescenarier. I år så det længe ud til, at der ingen scenarier skulle blive overhovedet, da ingen havde meldt sig som liveansvarlig. Heldigvis er der i sidste øjeblik blevet program-sat to lives på trods af den manglende koordinator.

Fastavalnyt

Af Mikkel Bækgaard

Længe så det ud til, at der ikke skulle være nogen livescenarier i år på den store rollespilskongres

Fastaval. Selvom arrangørerne allerede i efteråret annoncerede vidt og bredt efter at finde en ansvarlig for liveområdet. Dette lykkedes ikke, og da programmet først blev offentliggjort på deres hjemmeside, var der ikke et eneste livescenarie i det ellers spændende udbud af varierede aktiviteter.

Mekka for livespillere

Fastaval har i mange år været et mekka for de livespillere, som har syntes godt om de mindre karakterbaserede lives, der traditionelt er blevet sat op på kongressen. Derfor var det selvfølgelig ekstra ærgerligt at se denne udvikling – og især fordi Eidolon tidligere har markeret sig stærkt på kongressen med blandt andet *Nattens Slagskygger*, *Fyraften* og *Miss Universe*.

Flere har meldt deres ankomst

Heldigvis er der i sidste øjeblik kommet nye boller på suppen hos

Fastaval. Flere forfatterhold meldt deres ankomst, og arrangørerne har alligevel besluttet at sætte to livescenarier op på trods af, at der ingen decideret liveansvarlig er, som kan tage hånd om koordineringen.

Dødens lanterne i Berlin

Således bliver der tale om scenarierne *Dødens Ironi* og *Der Lanterne – meeting in Berlin*. Førstnævnte er skrevet af Kim Juulsgaard og Kenneth Mikkelsen, som omhandler døden og ens person belastede samvittighed. Det andet scenarie foregår i Berlin under den kolde krig og er fuldt af agenter, mærkelige mord og en tysk stemning af gråhed og berlinmur-scenariet er skrevet af Mikael Woelke og arrangeres af Jost L. Hansen.

www.BLIKFANG.com

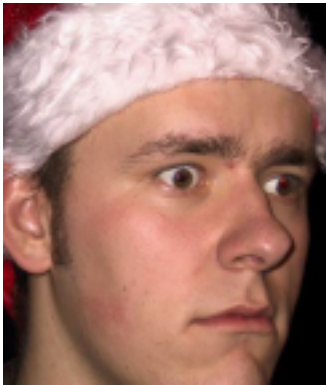
Kapper, kåber, kutter,
koffer, veste, busker,
kjoler, huer, hatte,
hætter, bæltter, taster,
punge, og handsker

Elverører, hudlim, latex,
teaterblod, blodpiller,
vampyr-tænder, masker,
skæg, parykker, næser,
tandlak, blodgele, og
sminke

www.BLIKFANG.com

Det gode scenarie

Danni Rune har lavet en fin artikel om det gode scenarie. Hvad kendetegner det, og hvad kan man gøre? Artiklen er oprindeligt skrevet som en opgave på Danmarks Journalisthøjskole og bringes nu her i en let modificeret form.

Interview

Af Danni Rune

En uopvarmet bunker på en kold oktober aften. Skriveborde og stole. Grammofonpladespiller og skrivemaskiner. Nazistflag og tyske officerer.

Sådan var rammen den 24/10 da live-rollespillet "Auge des Orkans" blev afholdt, på vestereng i Århus.

Vi er nu en uge efter afviklingen. Rekvizitterne er ryddet på plads og udgifterne er gjort op. To af scenariets arrangører, Ole Sørensen og Martin Milter Jensen, sidder med undertegnede og gennemgår spillet.

Alle spiller tyske officerer

"Auge des Orkans" er et scenarie, der tager udspil i det tysk besatte Estland under anden verdenskrig. Deltagerne spiller alle tyske officerer, som er sat til at administrere en mindre by og det nærliggende lokalområde. Her skal de delvist klare de lokale problemer og skal i slutningen af scenariet tackle en Sovjetisk invasion.

Det er et meget etisk og moralsk spørgsmål, om man kan tillade at folk spiller nazister. "Det har vi det fint med" er Martin og Ole enige om. Martin fortsætter "Der er forskel på at spille nazister og på at være nazister".

Der er i scenariet gjort meget ud af realisme, rekvizitter, skrevne materialer og historisk forberedelse. Der kunne blandt andet skaffes felttelefoner, en grammofonpladespiller, et nazistflag og mere eller mindre realistiske uniformer. Rammen var som sagt en bunker og flere måneders Internet-research havde fremskaffet autentiske navne og historie fra området og tiden.

"Kunne man få folk til at føle at de var der, så var det fedt" siger

Martin.

Altid en master ved telefonen

Under scenariets afvikling var der placeret master, både inde og udenfor bunkeren. I tilfælde af at spillerne ville i kontakt med en af deres

underofficerer, så sad der altid en master ved telefonen udenfor og kunne agere den pågældende person. Ligeledes var der to andre master udenfor, som kunne træde, til hvis spillerne havde brug for at tale med en NPC. Inde i bunkeren var der en sidste master som skulle sørge for spillernes ve og vel, med kaffe, kage og med at rende ærinder.

Det var nemt for masterne at holde styr på slagets gang, netop fordi, de var over det hele og kunne let komme i kontakt med hinanden. "Auge des Orkans" er et meget spillerstyret spil, så der var ikke brug for den store master-indblanding. De var der bare til at samle tråden op hvis spillerne skulle tabe den.

Har gennemgået det skrevne materiale

Mikkel Bækgaard har gennemgået det skrevne materiale til "Auge des Orkans". Mikkel er formand for landsforeningen Eidolon og har selv skrevet et hav af scenarier. "Scenariet virkede skægt og spændende", siger Mikkel. "Men der manglede lidt drama i forhold til personerne

Et par af spillerne i *Auge des Orkans* inspicerer kortet og *Værnemagtens* ondsindede planer.

og nazismen. Der måtte også gerne være mere konflikt imellem rollerne". Mikkel nævner også, at der var meget information til spillerne, men ikke nødvendigvis for meget. Der gik muligvis også for meget strategi i spillet under det sovjetiske angreb. "Det virkede fedt, men det kan sikkert blive bedre" Konkluderede Mikkel, i sin gennemgang af scenariet.

Et hybridmedie

"Liverollespil er et hybridmedie. Både teater, historiefortælling, indlevelse og leg. Man lever sig ind i det", forklare Mikkel. "Helt basalt så spiller man en rolle i et andet univers. Universet kan ligne vores eget, eller det kan være et fantasiunivers".

"Det optimale er at afholde sit scenarie i så realistiske omgivelser som muligt", forklarer Mikkel. "Men det har man ikke altid mulighed for".

Kulisser er vigtige, men ikke det

vigtigste. Det er historien og rollerne, der skal bære scenariet. Kulisserne er med til at gøre scenariet mere virkeligt. "Nogle scenarier lever på fede locations og effekter", siger Mikkel. "Men har man ingen roller, som kan relatere til historien, så er effekterne lige gyldige".

Et hvert scenarie skal have et plot. Det kan være intrige eller overordnet, men det skal påvirke spillerne. Det skal være relevant i forhold til spillerne og omvendt.

"Laver man et stort fantasy-scenarie, så skal det nok have et episk plot", siger Mikkel. "Laver man der imod et socialt scenarie på Nørrebro, så skal plottet nok være mere nærliggende. Det kan være noget med at den lokale bodega lukker, eller at myndighederne kommer for at fjerne familiens barn".

Pas på for meget information

Når Mikkel laver roller, så fylder det færdige resultat ca. fem til seks sider. "Man skal passe på med for

meget information", siger Mikkel. "Så længe det er gennemtænkt, og materialet har en pointe, så er det i orden". I de roller Mikkel skriver, bliver der lagt vægt på personlighed og dybde, så der er nogle lag og karakteren ikke bare blive en stereotyp. "Man kan skrive en nok så interessant person, men har han ikke noget med omgivelserne at gøre, så er han malplaceret".

Det kræver meget af arrangørerne/forfatterne, for at stable et scenarie på benene. "Forfatteren skal have overblik og forståelse for hvad liverollespil er", siger Mikkel. Dette gælder for så vidt også for arrangørerne. "De skal kende deres begrænsninger. Have mod på at stole på andre og tør at uddelligere opgaver".

Fakta

Auge des Orkans blev afholdt første gang i Ringkøbing til Ruscon for et par år siden. På sidste års Hyggecon blev scenariet genopsat med stor succes og ros til følge.

Scenariet er skrevet af Ole Sørensen, Danni Rune og Martin Milter.

Skjorterne var da pæne...

Tilbage i 2001 opsatte en gruppe liverolle-spillere i København et banebrydende og efter sigende grænseoverskridende liverollespil. Settingen var et amerikansk fængsel, og siden da har rygterne gået om, hvor godt scenariet var. I dette efterår blev scenariet så genopsat, og vores udsendte anmelder deltog. Men på trods af det gode rygte, er Klaus Meier bestemt ikke entydigt begejstret..

Anmeldelse

Af Klaus Meier Olsen
Forventninger kan arbejde både for og imod ens oplevelse af et scenarie.

Hvis ens spilleleder kommer en halv time for sent, har tømmere mænd og alle ens medspillere er cirka to år fra at få deres første kønsbehåring, er det ofte svært at sætte sig op til at spille 100% igennem, og ens oplevelse bliver som regel derefter.

På den anden side kan arrangører købe sig meget goodwill og samarbejdsvilje fra deres spillere, hvis de bliver gejlet op og forventer at få en hel unik oplevelse med det scenarie, de skal til at spille.

Problemet er bare, at hvis disse forventninger bliver skuffet, er spillernes reaktion at føle sig snydte,

at føle at scenariet gav falsk varebetegnelse, og man egentlig følte at det var et helt andet scenarie, man tilmeldte sig.

Det var desværre sådan jeg følte efter *Yorktown*.

Plottet kort (nu med spoiler)

Scenariet går kort fortalt ud på, at man spiller diverse kriminelle, der netop alle sammen er blevet overflyttet til det nye supermoderne fængsel *Yorktown*. Her skal man med de nyeste metoder opbygges til gode samfundsborgere.

Eller det er i hvert tilfælde, hvad man tror.

I virkeligheden er man alle sammen døde kriminelle, der er i Skærsilden, hvor de har en mulighed for enten at blive frelst eller fortabt.

I løbet af scenariet skubber arrangørerne så til spillerne, ved at lade metafiktionen blive mere og mere tydelig i den spillede fiktion; samt ved at stikke til specifikke ting i ens karakters baggrund. For eksempel kom min søster pludselig ind i fængslet/Skærsilden og skabte derved splid blandt dem, jeg spillede sammen med (vi var den russiske mafia).

Far er ikke sur, far er skuffet

Yorktown var ikke noget dårligt

scenarie; det havde flere gode og vel-fungerende ideer, som fx det at påvirke de enkelte karakterer ved at rode op i deres fortid, gennem indgreb fra arrangørernes side. Desuden fungerede vores russiske mafia ganske upåklageligt internt, da vi havde en interessant gruppedynamik mellem os, samt en velvalgt casting af de fire roller i gruppen.

Men *Yorktown* var heller ikke noget særlig godt scenarie, specielt ikke når man har annonceret at det er en grænsebrydende og nyskabende oplevelse, spillerne går ind til.

For når man ser blot en anelse kritisk på det, er *Yorktown* et meget gammeldags scenarie; måske er ideen bag det været grænsebrydende, men arrangørerne har manglet nytænkning og nosser til at realisere det ordentligt.

Mine to primære anker omkring scenariet er metafiktionen og graden af grænsebrud i selve fiktionen, derfor vil jeg gå lidt nærmere ind på dem.

Gammel vin på endnu ældre flasker

At bruge en religiøst baseret metafiktion er ikke noget nyt. Absolut ikke. Faktisk har jeg set det så mange gange, at det begynder at lugte langt væk af kliche og mangel på kreati-

vitet, når det bruges. Og så god en ide er det altså heller ikke.

Når den bruges, virker det ofte som om scenariets forfatter ikke stoler på den historie som indeholdes i selve fiktionen, men søger at underbygge og forsvare denne ved hjælp af metafiktionen. Oftest virker det påklæret og som et febrilsk forsøg at tillægge scenariet en dybde, det ikke indeholder.

Det var også tilfældet med *Yorktown*.

Selv når man ser bort fra formens absolutte mangel på originalitet; indeholdt *Yorktowns* brug af metafiktion flere problemer. Et af de mest graverende lå i inkorporationen af karaktererne i den. En tematik omkring skyld og tilgivelse kræver gode karakterer; karakterer med dilemmaer og troværdighed, så man kan få en følelse af at karakteren ønsker at angre.

Desværre var *Yorktowns* karakterer temmelig middelmådige, og man kiggede forgæves efter den tredje dimension, der gjorde det muligt virkelig at føle sin karakter. Mange af karaktererne led også af at forfatterne vist var blevet forblændet af deres ønske om at skabe grænsebrydende personligheder. Således vrimgede scenariet med kvindeskammerende masse mordere med pædofile tendenser.

Det bliver i længden lidt latterligt og svært at tage alvorligt, for ikke at nævne fuldstændig umuligt at identificere sig med.

Denne mangel på identifikationsmulighed med rollen gjorde, at interaktionen med metafiktionen for flere blev reduceret til en taktisk gennemskuning af, hvad der skulle udføres i den egentlige fiktion, for at man kunne blive frelst.

Alt i alt gjorde de knapt så fantastiske karakterer, at det var svært at føle sig interesseret eller påvirket af metafiktion uden at skulle gøre køb på sin karakters integritet.

Og endnu engang; hold kæft hvor har den tematik og den metafiktion været set mange gange før.

Karl Mar Møller ville være skuffet

Det kan godt være, at jeg kommer til at lyde som en pervers gammel mand, der bare vil bindes, have

smæk og kaldes Randi; men jeg var temmelig skuffet over, at *Yorktown* ikke var mere grænsebrydende. Specielt fordi det fremgik af det udsendte materiale, at man skulle forvente, at der ville blive gået hårdt til en, samt forlydender om at første gang det blev kørt, var der folk, der gik grædende hjem.

Med andre ord var mine forventninger spændt op til virkelig at få mine grænser for hvad man kan gøre i en rollespilskontekst udfordret.

Yorktown formåede hverken fysisk eller psykisk at honorere disse forventninger.

Jeg ved ikke hvad arrangørerne havde forestillet sig, men at man får lov til at beholde boxershortsene på under en stripsearch, at morgengymnastikken består af 30 arm-bøjninger og lidt mavebøjninger, og at vagterne af arrangørerne besludret får besked på at være blide imod spillerne, tyder for mig på en mang-

lende vilje til at gå derud hvor det for alvor bliver interessant, derud hvor man faktisk bryder nyt land for mediet.

Som det blev udført var det psykiske og fysiske pres egentlig lidt pinligt og gjorde, at man manglede respekt for fx vagtpersonalets autoritet, hvilket var med til at gøre scenarieoplevelsen til en temmelig flad affære.

Hvis arrangørerne havde haft nosser nok til at indfri deres løfter om en grænsebrydende scenarieoplevelse, tror jeg også de kunne have klaret sig helt uden den påklistede metafiktion. Hvis fængselsaspektet i scenariet havde været ordentligt gennemført, med ordentlige roller og en følelse af rent faktisk at være indespærret og i vagternes vold, havde det været godt nok, så er der ingen grund til at postulere en meta-fiktionel dybde, for fiktionen indeholder al den dybde, man overhovedet kan ønske sig.

Dette var ikke tilfældet med Yorktown, hvor både fiktion og metafiktion i høj grad led under manglende konsekvens og vilje til at prøve noget nyt fra arrangørernes side.

Always look on the bright side of life

Men som sagt var ikke alt skidt i scenariet; vores firemandsgruppe fungerede godt og skønt rollerne ikke var verdens dybeste, var de nogle af scenariets mere naturalistiske, som gjorde det muligt rent faktisk at føle noget i vores interne konflikter. Logistisk var der nogle småkiksere, men ellers fungerede den side af sagen også fint.

Men dette kan ikke redde et scenarie, der indeholdt så mange uoriginale og ugenneførte ideer som Yorktown gjorde.

Men de fængselskorter man fik udleveret var da pæne...

Tilbage til Sunshine

René Toft er velbevandret ud i Fusions univers, men har aldrig før spillet liverollespil. LVE Sektors genopsættelse af Fyraften blev hans første erfaring med dette medie, og her følger en stemningsrapport fra spillet. Nærværende artikel er oprindeligt bragt på www.rpgforum.dk

Reportage

Af René Toft

Lad os starte helt fra starten. Jeg er ingen Gøgler. Så er det sagt. Jeg har lige siden mine tidlige teenageår nydt stort af at sidde rundt om et bord med en spilleder og fire-fem spillere og i fælleskab fortalt historier om fordrukne dværge, stolte krigere, forfængelige elvere, korrupte borgmestre, onde orker eller det der var værre. Jo, jeg har spillet min del af Warhammer rollespil. Det var lige indtil Fusion kom på markedet.

I Fusion fandt jeg rollespil, der appellerede til mig på samme måde som Warhammer gjorde i sin tid - det var mørkt, ondt og man kunne ikke rigtig regne med nogen som helst. Og så var det over i købet placeret i en nær fremtid i noget så velkendt som vores eget lille Danmark. Det måtte jeg eje, spille, deltage i, skrive til. Og jeg har spillet det, læst det og skrevet til det. Syv scenarier er det blevet til foreløbigt og flere er på vej, men en ting jeg ikke havde p r o -

vet, var at spille det live.

Jeg forpassede desværre muligheden for at spille Fyraften, da det blev opsat på Fastaval 2003, men havde ikke glemt det. Fyraften lød som en enestående chance for at komme dybere ind i det univers, jeg selv er blevet så glad for de sidste fire år. Der var bare et problem - jeg er ikke gøgler. Det vil sige at jeg i hvert fald ikke før har deltaget i live overhovedet. Ikke fordi jeg forkaster live rollespil, men det har bare ikke tiltalt mig at hoppe rundt i en skov med et papmache sværd og slå folk i hovedet fordi de forsøger at ligne en ork. Ikke før nu. Og man skal jo aldrig sige aldrig. Men det var ikke helt uden nervøse aner, at jeg engang i januar sendte min tilmeding til genopsætningen af Fyraften.

Dagen oprinder

Det blev hurtigt den 6. februar og dagen for den store begivenhed var oprundet. Jeg skulle være gøgler. Gisp. Ugen forinden havde jeg med posten fået en ordentlig stak papirer indeholdende personbeskrivelse ikke kun af min egen karakter, men også af alle de andre. Derudover var der adskillige artikler, en beskrivelse af verdenen anno 2017 og en længere forklaring fra arrangørerne om, hvad de gerne ville opnå med scenariet, og hvad de gerne ville have, at vi som spillere opnåede med scenariet. Det var alt sammen meget godt og indbydende og det var da med betydelig mindre skepsis, at jeg satte mig i toget mod Århus fredag

eftermiddag sammen med et par andre bekendte, der også skulle deltage i scenariet. De vidste dog en del mere end mig om scenariet, eftersom de havde været med til at skrive det. Selv sad jeg allerede i mit kostume - et brugt jakkesæt med skjorte og løsnet slips - og beundrede min nyerhvervede rekvisit - et cigaretetui, et af den slags min farfar havde, mens han stadig levede. Selv skulle jeg spille en gammel rotte af en detektiv ved navn Carsten Horstmark. Horstmark var en del af en mere eller mindre legendarisk trio af detektiver, der indbefattede Horstmark, Uwe 'Pappa' Wrist og den fornyligt afdøde Jespersen. Så jeg tænkte at siden min karakter var oldschool, så ville han sikkert også sætte pris på at have et par oldschool ting. Desværre nåede jeg ikke at finde et par passende seler, men jeg klarede mig trods alt med mit cigaretetui, en gammel snotklud og brillerne skubbet lidt længere ned på næsen.

Århus by Night

Vi ankom til Århus og efter en velfortjent stop hos Royal Sharwarma (det var godt), gik vi mod Jost L. Hansens lejlighed for at få en spillerbriefing, før vi skulle begive os mod Slagterhal 3, hvor selve seancen skulle foregå. Vi kom, vi så og efter cirka en times introduktion af spillet og hinanden, gik vi igen, lidt mere oplyste og parate til at give dette scenarie en velfortjent skalle. Jeg var i hvert fald betydelig roligere nu efter introduktionen af ka-

raktererne, for nu havde jeg da gjort mig et par mentael noter om et par af mine keyplayers. Resten måtte komme efterhånden som aftenen skred frem.

Først må jeg hellere forklare at spillet foregår i en bar ved navn Sunshine. Det er stamværsthus for detektiverne i København og selve scenariet tog sin start fredag aften efter en lang arbejdsdag, hvor spillerne, der næsten alle var detektiver, søgte tilflugt på Sunshine for at få en velfortjent fyraftensbajer. Deraf navnet. Slagterhal 3 udgjorde det for Sunshine og hvilken Sunshine. Her var interiøret smidt ind med en skovl. Intermistisk vil være en underdrivelse, men det understregede mere en noget, det skumle, lettere brogede univers, disse detektiver begik sig i. Her var der ikke to stole, der var ens, men priserne var lave og stemningen tyk nok til at skære igennem. Til tonerne af Tom Wyats blev spillet sat i gang og snakken kunne begynde.

Det tog ikke mange sekunder før spillerne havde alvorlige diskussioner om branchens fremtid - om det skulle være den nye bølge af reklamefolk, IT-nørder og teambuildere som Copenhagen Investigation A/S og Kirk Defekt (eller Kirk Defekt, som de hed i visse folkemunde), eller om det skulle være, som det altid havde været. Selv var jeg som Horstmark overbevist om at hemmeligheden bag alt godt detektivarbejde kunne koges ned til mennesker. At kunne snakke med mennesker, trøste mennesker,

være menneskekender og ikke mindst at kunne manipulere med mennesker. Et syn, der blev delt af adskillige andre, men ikke alle. Den nye generation var, til Horstmark store ærgrelse, mere optaget af at løse detektivopgaverne siddende bag en skærm.

Men der var mange andre diskussioner, intime snakke, aftaler under bordet, højtlydt fejren af kommende fædre og gammelt nag, der skulle tøjles. Der var en vedvarende jagt på lette løsninger, billig sprut, forførende femme fatales, nye jobs, og et eviggyldigt behov for at holde næsen over vandet. Og så var der Jespersen.

Jespersen

Af en død mand at være fyldte Jespersen bemærkelsesværdigt meget denne aften på Sunshine. Det vil sige, det gjorde han i hvert fald i mit spil, eftersom han var en del af den oprindelig trio, som jeg selv i så mange år havde taget del i. Sammen med Pappa, barsvampen Henrik, min egen ansatte AB og undertegnede blev der ikke sparet på skrønerne og legenderne om Jespersen og hans meget farverige personlighed. Hvad den mand ikke var kommet afsted med i sin tid, var ikke småting. Historierne om den gang han fakede sin egen død, hans forhold til kvinder (hvilket vist ikke var så forfærdeligt godt) eller om den gang da han holdt på at forskellige sager krævede hver sin spiritus (gin til industrispionage, whiskey til mord og tequila til utro ægtemænd) var alle historier, der var med til at skabe en fælles mytologi, der kun gjorde oplevelsen større. Oplevelsen af at være en del af fællesskabet på Sunshine.

Det var dog langt fra det de eneste historier, denne aften havde at byde på, og som Horstmark var jeg kun en del af et fåtal af dem. For det er, som jeg ser det, forcen i Fyraften - at det er de små historiers scenarie. Der var et væld af små historier der skulle fortælles i modsætning til én stor. Dette var ikke nogen enestående aften for gæsterne på Sunshine. Det var en dag som alle andre, måske med visse undtagelser, men alt i alt skete der sikkert ikke mere eller mindre, end der plejer en fredag aften. Der var langt fra alle historier, der fik en ende, men visse tråde nåede da at få en slutning før aftenen

var omme; En sidste hilsen fra Jespersen fra den anden side af graven, ansættelse af adskillige nye detektiver, rokeringer i visse bureauer og kærlighed, der fik lov at blomstre.

Cut

Godt klokken halv to om natten blev magien brudt, og vi kunne alle opføre os som normale mennesker igen. Eller så godt som. Der var lige en mindre debriefing, der skulle gennemføres, mens rollen stadig sad i én og før den billige sprut gik én alt for meget til hovedet. Alle fik tale-tid og både spillere og forfattere og arrangører fik et sidste ord. Der blev grint, udvekslet erfaringer og hemmeligheder og inden længe var det tid til at rydde op. Det blev gjort i en hurtigt håndvending, og derefter var det tid til at vende snuden hjem. Eller, som det var i mit tilfælde, se frem til en nat på et gulv i et klasse-lokale i en lånt sovepose, før turen dagen efter kunne gå mod Aalborg igen.

Turen hjem tilbragte jeg med Ryan Rohde Hansen, den ene af forfatterne bag Fyraften og vi fik os en god snak om Fyraften, rollspil og live rollespil i særdeleshed. Selv var det min første gang, men ikke nødvendigvis den sidste. Jeg gider stadig ikke rende rundt i en skov med et papsværd, men hellere end gerne sidde i et brugt jakkesæt med løsnetslips og et oldschool cigarettui og fortælle anekdoter og diskutere med en flok vidunderlige historiefortællere, der alle var med til at gøre mit første forsøg som gøgler en mindeværdig én. På den gode måde. Så på falderebet vil jeg blot takke forfatteren bag, arrangørerne af og samtlige spillere der deltog i Fyraften for en vidunderlig oplevelse. Der kommer nok til at gå rigtig lang tid, før jeg oplever samme intimitet og stemning, som der var den aften på Sunshine.

Og så er en sidste skål for Jespersen vist på sin plads. Skål dit gamle røvhul.

Sommer og sol i Eidolon

Efter et par års fravær, ser det heldigvis ud til, at 2004 bliver året, hvor der igen bliver en sommerwewekend i Eido-regi. Vi glæder os allerede til sol, sommer, hygge og alt det, der nu hører med på sådan en tur.

Nyhed

Af Danni Rune

Så er der kommet en dato på årets sommerweekend. Det skal blive den 13. til den 15. august, og stedet skal være den idylliske bred ved Mossø, vest for Skanderborg.

Rammen om selve weekenden bliver „Gåsefarmen“. Et 30 personers ferielandssted. Stedet kan tilbyde Betanq... Betaque... Btquan... En bane hvor man kan spille med den lille bold og alle de andre små bolde. Udover det så er der en fodboldbane, grill, bålplads og strand. Og som noget helt nyt, så kan du i år tage din fiskestang med, fordi ud for Gåsefarmens grund må der nemlig fiskes.

Sæt kryds i din kalender og læs mere om arrangementer på www.eidolon.dk.

Tusmørke - Et ungdomslive i vestjylland

Lørdag d. 17 januar løb Eidolon Ringkøbings unglive Tusmørke af stablen. Mads Bovbjerg var med som ekstern master, og han betragter arrangementet som en stor succes.

Anmeldelse

Af Mads Bovbjerg

Nu er Eidolon Ringkøbings unglive *Tusmørke* vel overstået, og så hører der vel en anmeldelse til. Jeg har delt denne anmeldelse op i to hovedafsnit, hvor det ene omhandler det rent organisatoriske, og det andet al det andet.

Godt organiseret!

Der skal først og fremmest lyde en stor ros til arrangørerne. Scenariet var nemlig utrolig godt organiseret, og det kunne tydeligt mærkes på selve spillet, at folk var mere afslappede, og at tingene gik bedre. Scenariet startede til tiden, præcis kl. 10.00, check-in forløb problemfrit og arrangørerne var generelt utroligt godt forberedte.

Mad til tiden

Desuden var der godt styr på maden; både middags og aftensmåltidet, som ud over at fungere som god inplay restaurantmad, også blev serveret til tiden. Der var nok af den, og den smagte godt! Jeg taler af erfaring når jeg siger, at det er sjældent at se et stort ungdomsskole live være så godt organiseret. Men det var det! Stor ros til arrangørerne, der tydeligvis har lagt et godt stykke arbejde for dagen.

Ingen masterproblemer

Ved lives som *Tusmørke* sker det tit, at man ser masterne gå offplay for at aftale ting og sørge for at spillet glider. Alle sådanne problemer var undgået til scenariet, og kommunikation mellem masterne virkede til at fungere diskret og uden at forstyrre spillet. Både masterne og arrangørerne så ud til at have styr på sagerne igennem hele scenariet.

Gode deltagere

Scenariets målgruppe var ungdomsskoleelever i alderen 12-17 år, som alle var forholdsvis grønne i liverollespilsmiljøet. De fleste forvandede dog at spille rigtig godt, og der var næsten ingen offplay snak. Og på trods af et kæmpe opbud af våben, forstod spillerne at lade være med at forvandle scenariet til et røver-og-soldater-blodbad. Generelt kunne man mærke, at de gjorde sig umage med at spille deres roller rigtigt, og nogle imponerede mig faktisk rigtig meget med deres evner til at spille overbevisende overfor andre. Blandt andet syntes jeg Ferrillis advokat gjorde det godt under retssagen, taget i betragtning af hans lave alder, og at der sad mindst tyve mennesker i lokalet, inklusiv en særdeles striks dommer. Don'en fik mig også overbevist om, at han rent faktisk var et respektabelt familieoverhoved. Og der kunne nævnes flere eksempler end blot de to. Generelt gode spillerpræstationer målgruppen taget i betragtning!

Velfungerende spil

Selve spillet så også ud til at fungere. Jeg var ikke særlig meget ude i de forskellige grupper, men ud fra hvad jeg kan bedømme, så det ud til, at der var masser af godt spil. Umiddelbart var der ingen, der gik og kedede sig; hverken de respektive familier, restauranten eller politiet. Alt i alt kunne folk godt finde ud af at spille med hinanden og skabe egne plots og intriger.

Tvivlsom afslutning

Scenariet sluttede brat efter et hektisk bestyrelsesmøde i byrådet. Det virkede umiddelbart fra arrangørernes side som det rigtige sted at stoppe, men der var en del af spillerne, der ikke var helt tilfredse. Nogle følte, at de havde noget mere at spille på, som de gerne ville have afsluttet.

For eksempel havde det lige lykkedes politiet at få en arrestordre på hele familien Ferrilli, hvilket de gerne ville have nået at spille på. Personligt tror jeg at det ene var næsten lige så godt som det andet, men det er da ærligt hvis nogle følte de virkelig havde noget de ville have lavet, og der var immervæk stadig en lille time til designeret sluttidspunkt.

Alt i alt

Alt i alt var *Tusmørke* en stor succes, hvis man tager aldersgruppen i betragtning. Rent organisatorisk var det noget af det bedste, jeg har set, og jeg tror at næsten alle deltagere gik derfra med en god liveerfaring i lommen. Personligt tror jeg at flere af denne type scenarier ville være velkomne for ungdomsskole spillerne. Måske et *Tusmørke II* engang?

Fakta

Tusmørke løb af stablen lørdag d. 17 januar og indbefattede godt 50 deltagere fra Ringkøbing og Holstebro ungdomsskole.

Tusmørke er et mafialive sat i moderne tid, og handler om forskellige kriminelle familiers kamp om magt og penge i byen Estrup.

Tusmørke blev arrangeret af Eidolon Ringkøbing i samarbejde med de respektive ungdomsskoler og et lille antal eksterne master.

Solmukohta 2004

– Knudepunkt i Finland

Igen i år har der været den fælles nordiske livekongres, der også er kendt som Knudepunkt. I år var det så langt væk som i Finland, men dette afholdt ikke vores udsendte reportere for at drage til søernes, svedehytternes og det hjemmebrændte sprits land. Ryan Rohde Hansen fortæller her om sin uge i det finske.

Reportage

Af Ryan Rohde Hansen.

Endnu en gang blev det bevist, at teori, druk og udlændinge kan blandes til den ubeskrivelige oplevelse, der går under navnet *Knudepunkt*. Der opstår en næsten magisk stemning af at deltage i noget unikt, der flyder af sted uden for tid og rum. Jeg var spændt på, om jeg ville opleve den samme eufori, som jeg oplevede sidste år i København, men heldigvis indtrådte den allerede den første dag, og det fortsatte bare. Men lad mig tage det dag for dag.

A Week in Finland

Jeg deltog igen i år i *A Week in <indsæt land her>*, AWiF, og blev hentet af min vært, Ville Takanen, ved jernbanestationen, hvorefter vi gik hjem til ham. På trods af min overvældende træthed – så træt som jeg sjældent har oplevet at være – nåede vi allerede om aftenen at få snakket om vores respektive rollespilkampagner, og hvad vi kunne lide etc.

Næste dag hev Jonas Hedegaard, der også boede hos Ville og var kommet allerede om fredagen, mig med til det eneste live, *Luminiscence*, jeg nåede at deltage i. Vi ventede i et lille, gustent rum, hvor jeg fandt ud af, at scenariet helst skulle spilles i underbukser! Karaktererne var meget korte, og de var alle sammen kræftsye patienter, der var sikre på at dø. Som en ekstra fitness måtte man kun snakke sammen,

hvis man ellers rørte ved hinanden. Da scenariet gik i gang, blev vi lukket ind i et kælderrum, hvor noget underlig musik spillede, og en grøn projektør var den eneste lyskilde. Det mest markante var dog de 800 kg mel, der lå i en bunke midt på gulvet. Da jeg kom i spil, var de andre allerede fuldt i gang med at lege med det. Jeg må bagefter sige, at mel er klart mere tilfredsstillende end sand, men det reddede ikke scenariet fra at være en kedelig oplevelse, hvor jeg ventede i 2½ time på, at det skulle blive færdigt – den første halve time var okay.

Saunaparty

Da scenariet var færdigt, tog vi direkte til saunaparty i et hus bygget til formålet. Der var en stor stue med pejs, bar, en stor sauna og en swimmingpool. Ideelle forhold. Sauna er virkelig en af de bedste ting, som finnerne nogensinde har opfundet, og swimmingpoolen var genial til at spille vandpolo i. Jeg fandt senere ud af, at det vist var Finland mod resten af verden, men mit hold vandt i hvert fald stort. I god finsk tradition var vi også ude at løbe rundt om huset (nøgne selvfølgelig), hvilket er en overordentlig kold fornøjelse for ens fodsåler, kan jeg hilse at sige. Undervejs fik vi også selskab af pigerne – i Finland er det helt naturligt, at de to køn går i bad sammen. Personligt fik jeg tømt min krop for de sidste reserver, og jeg var så udmattet, at jeg knap nok kunne løfte armen for at drikke tyskernes medbragte øl. Det gjorde dog samtidigt, at jeg fik nulstillet mit stressbarometer, så nu er jeg oven på igen. En herlig, herlig aften, der sluttede med, at Jonas og jeg gik kolde i Verneris store (og beskidte) lejlighed.

Vigtige turistmål

Tirsdag tog Verneris os på rundtur i Helsinki, så vi kunne se de vigtige turistmål. Vi nåede også at besøge billige barer, inden vi satte kursen mod release party på Knudebogen, *Beyond Role and Play*. Det var en stort opsat præsentation, men det er også en fremragende bog, har nærmere inspektion vist. Under alle omstændigheder sluttede vi aftenen/natten af hos Pervilä, der var hovedarrangør af Solmukohta. Der røg

mere ned gennem halsen.

Onsdag ville jeg gerne have været ude at spille *The Cheapest Show*, men for vild og måtte tage slukøret tilbage til Villes lejlighed. Heldigvis kom Ville tidligt hjem fra arbejde og havde taget en ven med, så vi sad hele bunken (altså dem, Jonas og nu også Jonas' ven, Peter) og råhyggede os hele eftermiddagen med at nørde. Om aftenen var der pubcrawl gennem den helsinkiske metro. Det blev sent...

Torsdag startede vi ud på en All-you-can-eat pizzarestaurant. Senere tog vi så videre til hotel Matinlahti, hvor selve kongressen skulle foregå. Hotellet er et konferencehotel, og et utroligt lækkert sted at være på kongres. Om aftenen deltog jeg i danseworkshop, hvilket var rigtig sjovt, og senere gik der bare druk i den.

Seminarer

Fredag gik jeg hårdt på den med seminarer, da dem, som jeg havde set mest frem til, lå der. Character Design og Dynamic Game Design lød lige som min kop te, men desværre var de lidt for basale til, at jeg fik noget ud af dem. Herefter var jeg nødsaget til at tage en pause for at købe noget lidt billigere morgenmad (der ikke var havregrød, der blev serveret for fattigrove), men hoppede så på LARP in Finland, hvor man fik set deres koryfæer fortælle vidt og bredt om, hvad der gik for sig. Pudsigt nok virkede den 17-årige armydreng, der "repræsenterede" fantasy, som den mest fornuftige. Jeg nåede også at få det herlige *Speculative LARPs* med, der var en samling af hotshots fra de forskellige lande, der skulle fortælle om fiktive lives, som de havde deltaget. Utroligt morsomt. Aftenen fik jeg til at gå med mere dansen, der udviklede sig til en konkurrence med Ville, der dog vant på hans overlegne erfaring. Senere hoppede jeg ned i den uforlignelige sauna.

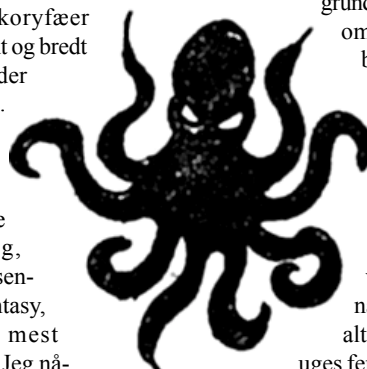
Begyndte at mærke ugens strabadser

Lørdag kunne jeg godt begynde at mærke ugens strabadser, men det skal man jo ikke lade sig gå på af. Jeg startede dagen op med at høre Peter Horne, en nordjysk tryllekunstner, fortælle om at få magi til at virke i et scenarie, hvorefter jeg halsede videre for at høre om Timo Multimäkis *Roulin' Moose; Moulin Rouge* møder Anden Verdenskrig – tilsat mængder af fyrværkeri. Senere på dagen nåede jeg også inden om *Immersion on a Dime*. JiiTuomas' (ja, det hedder han for fanden) scenarier virkede til at være meget lig conscenarier, men ellers var det svært at få noget ud af ham, som jeg ikke kendte til i forvejen. Om aftenen var der noir-fest, og folk havde virkelig gjort noget ud af det. Endnu en gang fik jeg danset, og denne gang fik jeg faktisk ros for mine porno-polkaevner af hende, der bragte dansen ind i livemiljøet. Og gæt hvad? Aftenen endte i saunaen, som der klart er for lidt af i Danmark.

Farvel til folk

Søndag var jeg godt nok meget ristet, men alligevel nåede jeg ind til mafia-workshop med vores alle sammens italiener, Davide. Ellers var der ikke ret meget andet tilbage end at sige farvel til alle folk og så ellers tage hjemad. Bare surt show, at mit fly ikke kunne lande i Aalborg grundet vind og vejr, så vi blev omdirigeret til Århus og blev sat i en bus. Så er man først hjemme klokken halv fire efter en lang uge.

Men Knudepunkt er og bliver en oplevelse ud over det sædvanlige. Hele det internationale tilsnit giver den altså en tand ekstra. Og en uges ferie i Finland for 2170 kr. er faktisk billigt. Og næste år er det i Norge, så der er ingen undskyldning for at deltage (for aalborgensere er det faktisk billigere at rejse til Oslo end København). Kom og vær med i en uforglemmelig oplevelse.

Afsløring! - Eidoguldet

Denne gang har vi her på Overdrevet fået fat i en oplysning, der er rædder til de øverste lag i vores kære forening. Dette er historien om det forsvundne Eidoguld.

Overdrevet

Af Ryan Rohde Hansen

Har du nogensinde tænkt over, hvad alle dine kontingentpenge går til? Hvis du tror, at det regnskab, som bestyrelsen aflægger på generalforsamlingen er dækkende, har du ikke forstået, hvordan unavngivne kræfter bag scenen trækker vi stakels, almindelige medlemmer rundt i deres marionetspil. Sandheden er, at Eidolon ikke blot er en forening, der arrangerer liverollespil – vores allesammens yndlingshobby. Den er også et skalkeskjul for hvidvaskning af penge af den afskyeligste slags.

Hemmelig konto i Schweiz

For eksempel opregnes der intet sted i regnskabet den hemmelige konto i Schweiz, der rummer penge i mængder, man kun kan gisne om. Hvor kommer alle disse penge dog fra? Jo, lidt hårdkogt efterforskning fra folkene her på Overdrevet har opsporet et internt notat fra bestyrelsen, og lad os blot sige, at pengene fra gaffakassen er givet godt ud. Dette notat, som nu er sikkert anbragt i en unummeret bagageboks på en unavngiven togstation (vores mand havde en papirpose over hovedet under hele foretagendet), viser, at de sidste års kontingentpenge er gået til at betale af på en

mystisk gæld, som ingen ved, hvor stammer fra, men historierne om folk, der har stillet spørgsmål, er mange – eller i hvert fald om deres utidige bortgang. Man kunne spørge sig selv, hvorfor denne gæld ikke er blevet betalt med pengene fra kontoen i Schweiz? Intet er helt sikkert, men sammenstyknungen af den viden, som vi har kunnet finde, viser et mønster. Et vigtigt omdrejningspunkt i dette mønster er, at en guld-sælger, som vi kender navnet på, men som gerne vil forblive anonym, ikke vil benægte, at Eidolon årligt sælger en vis mængde guld.

Kransekagefigurer

Vi kan godt forstå, hvis det virker som en information uden relation til resten, men vi er overbeviste om, at pengene på den schweiziske konto stammer fra dette årlige salg. Dette mystificerer selvfølgelig yderligere, at der nu betales af på en gæld, men det hele hænger skam sammen på et højere plan. Sagen er nemlig, at bestyrelsen i dag ikke er foreningens sande ledere, men blot kransekagefigurer, der er i hænderne på det marionetspil, som vi nævnte tidligere. De sande bagmænd residerer i dag som grå eminencer, der kun sjældent viser sig offentligt til live-

rollespil eller andre relaterede arrangementer. Vi har her på Overdrevet længe været på jagt efter denne virkelighedens camarilla, og vi har nu et nogenlunde billede af deres oprindelse – stykket sammen af de spor, som manipulation på det plan nødvendigvis efterlader. Det er helt tydeligt, at de kommer fra foreningens arnested, Vestjylland. De er også ansvarlige for den pludselige opblomstring, som Eidolon oplevede på et tidspunkt; en ting, vi kæder tæt sammen med denne mystiske forekomst af guld, som siden er blevet handlet i dølgsmål. Efter noget tid forsvinder disse personer så fra offentlighedens søgelys, mens foreningen pludselig befinder i en anseelig gæld, der ikke kan betales af med de schweiziske penge – den konto er åbenbart under styring af disse skyggeherrer. Den tiltrådte bestyrelse har tydeligvis måttet indgå en ublu pagt for at kunne sætte sig på deres taburetter, hvor de har håndfæstet sig til at lade foreningen udsuges for sin livskraft blot for at tilfredsstille deres dukkeførere.

På kanten af sammenbrud

Men det store spørgsmål er stadig, hvor alle disse penge er kommet fra,

og hvorfor hele dette menageri kører sin vanvidsrus på kanten af sammenbrud. For at kunne trænge gennem dette røgslør af meningsløshed må man huske på, at de sande magthavere kommer fra Vestjylland. Kunne det tænkes, at de under opførelsen af et liverollespil – dengang dette stadig var en uskyldrens fornøjelse i foreningen – er stødt på en ufattelig skat i en bunker fra nazisternes besættelse af vort elskede land? Ville det være helt forkert at tro, at de straks har indset, at man ikke slipper uset af med en skat af så store dimensioner? I så fald er det nærliggende at tro, at de har ladet foreningen sælge en anseelig, men stadig tilforladelig mængde guld hvert år og sat pengene ind på en schweizisk konto under deres kontrol. Senere er interessen om deres person blevet lidt for nyfiden, og de har trukket sig tilbage, men sikret sig, at den efterfølgende bestyrelse stadig sælger lidt af guldet om året og sætter pengene ind på den schweiziske konto. Dette forklarer en hel del, men efterlader et brændende spørgsmål: Hvorfor går medlemmernes penge til den schweiziske konto, hvis der stadig er guld at sælge?

Mon det er denne mand, der har taget Eidoguldet? Det siges jo, at han har sans for besparelsens kunst. Men hvad er det for noget, der stikker under?

En genistreg

Med den kyniske holdning til det at drive en forening som disse bagmænd lægger for dagen, kan det ikke undre nogen, at de nok har lavet en genistreg i deres kontrakt med den nye bestyrelse. En ond, opportunistisk genistreg, men ikke desto mindre en genistreg. Hvis den nye bestyrelse har skrevet under på, at de årligt skal betale et beløb, der svarer til værdien af det guld, der skal sælges, har de vel troet, at den hellige grav er vel forvaret (disse bagmænds forbindelse til den hellige grav må vi forklare en anden gang). Det var jo forståeligt nok, at bagmændene ville sikre sig, at den nye bestyrelse ikke løb med pengene. De har bare ikke indset, at hvis guldet pludselig forsvandt, så ville de stadig hænge på udbetalingerne svarende til guldets værdi. En genistreg, det må man give dem. Kun ved at få et nys indvalgt bestyrelsesmedlem til at skrive under, har et tidligere bestyrelsesmedlem kunne slippe ud af jerngrebet – det eller den ubehagelige vej ud. Bagmændene var sikret deres sølvpenge.

Forsvandt sporløst

Men er guldet da forsvundet? Her er det vigtigt at kunne sin foreningshistorie. På et tidspunkt forsvandt et fremtrædende medlem af foreningen sporløst og efterlod i sit spor talløse beskyldninger om penge, der pludselig manglede. Bestyrelsen var bål og brand med at stoppe disse anklager. Det er svært ikke at drage konklusionen, at guldet har været i dette medlems varetægt og med sin pludselige forsvinden har bragt bestyrelsen i en særdeles penibel situation. Siden har den forsøgt at lukke hullet med penge, som foreningens medlemmer gladelig lægger ud i den tro, at de kommer dem selv til gode, når de i virkeligheden går til at dække den schweiziske kontos ejermænds umættelige og umenneskelige behov for mammon. Hvornår dette sorte hul er lukket – hvis det overhovedet er muligt – er ikke til at vide.

En hjælpeløs bestyrelse

Som I kan se, kære læsere, så er verden et langt mere dystert og koldt sted end vi forestiller os, når vi går og spiller orkdræber eller ærkebager. Kræfter, der gemmer sig i skyggerne, suger os langsomt for vores penge, mens en hjælpeløs bestyrelse er disse kræfters viljeløse slave. Nu vil vi gå under jorden, for med denne artikel er deres skumle plot for første gang blotlagt, så alle kan se dets sande form, og repressalierne kan blive yderst alvorlige. Blot et spørgsmål hænger sikkert endnu på jeres læber: Hvor er Eidoguldet så nu? Hvis vi vidste det, så ville vi ikke sidde og skrive dette. Det mest sandsynlige er, at det allerede er solgt til folk, hvis navne aldrig har optrådt i et offentligt register, men rygter siger, at det – eller i hvert fald noget af det – stadig befinder sig i en kælder et sted i landet. Hvis det er sandt, vil vi gerne have et tip om stedet (vi har poste restante i bagageboksen nævnt i starten af artiklen). Forsøg ikke selv at hente det, da rygterne også fortæller, at der hviler en forbandelse over dette guld. Har vi hørt...

Om hyggeonklens betydning – hvis nogen

Efter sidste års Hyggecon, hvor Hyggeonklen blev uddelt for anden gang, har Troels Rohde Hansen haft gag i refleksionerne. Resultatet er blevet denne fine – om end noget indforståede – artikel om prisen betydning.

Hyggeonklen

Af Troels Rohde Hansen

På redaktørens liste over ting vi kunne putte i denne Harepost, var der et punkt, der hed: ”Om hyggeonklens betydning – hvis nogen”. Tydeligvis en redaktørs arbejdstitel, men jeg tog ham nu på ordet.

Jeg brugte et øjeblik til at tænke over det og mente egentlig, at jeg var kvalificeret til at skrive den. Om jeg egentlig er det, skal jeg lade være ureflekteret. Til gengæld vil jeg reflektere over Hyggeonklen, og dens betydning – hvilket vi jo egentlig alle kan – forskellen er bare, at nu er min endt på dette papir.

Til at hænge på væggen

Hyggeonklen, eller er det Hyggeonklen™? Et kan siges; det er den fineste pris i al form for rollespil i Danmark. I hvert fald at se på. Man har ikke set noget skinnende så flot, og ligefrem været til at hænge på væggen – men det er selvfølgelig ikke det, der er interessant. Det er alligevel værd at bemærke, at denne pris er en af de eneste priser, der rent æstetisk, er værd at have stående fremme. Resten er gips, der er grimt malet. Men er der andre grunde til at have den stående fremme?

Det er en meget ny pris, der kun har været uddelt to gange. De to gange har været så vidt forskellige, man kan stille spørgsmål ved, om det var den samme pris der blev uddelt, altså rent mentalt. Og spørgsmålet er, om ikke det ikke tjente Hyggeonklen bedst.

Kan billeder tegne sig selv?

Det er sådan med snak i krogene, at den foregår i krogene, og derfor er det ikke alle, der hører den. Der tegnede dog sig et billede. Tendensen var, at folk ikke rigtigt syntes, at det betød noget, at den tilsyneladende samme gruppe mennesker gik op, og fik alle fire priser. Det minder nok lidt for meget om den gammelkendte episode der ses på con efter con. De samme personer, der går op og modtager den samme klump gips, selvom det måske ikke altid er for det samme.

Problemet var jo, at der faktisk var kommet mange scenarier til Hyggecon, fra Aalborg-egnen. Så vidt, det vides, var der ingen, der fik afslag på at få deres scenarier med, fordi disse Aalborg folk skulle have deres gamle scenarier med. Der var ét andet scenarie, der kunne have vundet, hvis der ikke skulle være gengangere på scenen. Men nok om det, for det ændrede sig jo til året efter.

Efter det første år, hvor det så ud som, det er beskrevet ovenfor, så man et udbud på Hyggecon, der så ganske interessant ud – og ingen Hyggecon re-runs. Et interessant felt, der dog blegnede, da man kom til afleveringsfristen. Måske er Liveforfattere ikke klar til at have omfattende materiale klar til en deadline endnu.

Dommernes valg

Et betydeligt frafald kan have haft betydning for dommernes valg om kun at uddele én pris. Der var åbenbart ikke indleveret noget scenarie, der gjorde sig fortjent til den anden pris. Den pris der blev uddelt, blev vundet af nogen der have været deroppe ved en lignende lejlighed, men denne gang var der et scenarie fra hver forfattergruppe, og ikke en der havde satset på flere heste. Dommere viste, at de i alle tilfælde stillede krav, ved at kun at udele én pris. Et skærpet konkurrencefelt og skærpede krav. Dette peger jo på, at prisens bagland, hvilket er dommere, så

Fortsættes næste side ...

... Fortsat fra forrige side.

vel som forfattere, tager denne pris seriøst. Hvorfor gør de så det?

Det hænger vel sammen med, at denne pris hylder, de principper som forfattere i Eidolon-regi hylder, som forfattere. Det gode livescenarie, der tager udgangspunkt i et solidt skriftligt materiale. Det bliver måske først synligt, når et mønster har fået lov til at danne sig, når nu andre forfattere får tildelt den, og hvis der måske kommer nye dommere, uden at principperne ændrer sig.

Otto startede

Som sidestykke kan nævnes den kendte Otto. Den startede dog ikke som noget seriøst, men på grund af et mod til at dømme godt fra dårligt, er den nu blevet Danmarks nok mest kendte og anerkendte pris indenfor "rundt om bordet"-rollespil. Når dette sker for Hyggeonklen, kunne selv prisens fysiske form ændre sig,

måske endda til noget mere personligt for Hyggecon, hvis det forbliver pænt. Så ville Hyggeonklen være nået længere end Ottoen.

Her stopper det

Så kommer vi til et punkt, hvor jeg vil afslutte mine refleksioner. Det gør jeg helt, som det bør gøres; nemlig ved at sammenfatte og konkludere.

Det kan i alle tilfælde styrke Hyggeonklen, hvis den kun bliver uddelt, når der er nogen der har for tjent den. For Hyggeonklen betyder lige det, vi alle sammen vil have den til, mest som dommere og som forfattere, men i meget høj grad også som publikum. "Publikum" til lives, og publikum til prisuddelinger. Vi skal alle sammen være med til at give Hyggeonklen den betydning vi mener, er passende, og så lade det gro på Hyggeonklen.

Hyggecon: Ekstra dag og modstandsbevægelse

Arbejdet med næste udgave af Eidolons con-tradition er allerede i gang. Hyggecon 2005 er allerede i støbeskeen, og i år bliver det hele afholdt i efterårsferien med en ekstra dag til rådighed.

Nyhed

Af Mikkel Bækgaard

I forbindelse med Eidolons årlige generalforsamling blev der også afholdt opstartsmøde for efterårets store eido-begivenhed, Hyggecon. Det blev et godt møde med masser af gode ideer og tiltag.

Som øverste koordinator for det hele blev den kære Danni Rune udnævnt til Hyggemester. Undertegnede tager sig af programmet og scenarierne, mens de andre poster blev besat af diverse andre eidofolk og hangarounds.

Nyeste tiltag

Det vigtigste nye tiltag må siges at være, at vi år lægger Hyggecon i efterårsferien – nærmere bestemt den sidste weekend, og vi udvider med en dag, således at kongressen allerede starte torsdag aften. Dette skulle meget gerne give noget mere luft i programmet og plads til bedre og federe aktiviteter.

Derudover besluttede vi at have et tema i år. Og ikke hvilket som helst tema – næ, nej: Såmen *Viva la Resistance* ... Franske modstandsfolk, onde nazister og en frygtelig masse baquettes.

Glæde dig, og meld dig endelig allerede nu, hvis du har noget, som du gerne vil have med til programmet.

En beretning fra det

Den 7. februar holdt landsforeningen Eidolon sin ordinære generalforsamling. Ikke at vi skal belemre læserne med kedeligt foreningsteknik her, men vi giver dig alligevel muligheden for at læse formand Mikkel Bækgaards beretning fra det forgangne år - om ikke andet så for underholdningens skyld.

Formandsberetning

Af Mikkel Bækgaard

Så er det gået endnu et år i Landsforeningen Eidolon. Et år med udfordringer, opstramninger og en stabilisering af økonomien som de væsentligste erindringer. Og dertil kommer så alt det rollespilsrelaterede.

I afslutningen af min beretning på sidste års generalforsamling skrev jeg følgende:

"Jeg regner med, at 2003 bliver året, hvor de enkelte hængepartier fra det forgående år bliver samlet op, og landsforeningens struktur og muligheder falder helt på plads. Derudover håber jeg på flere og gode arrangementer, og det er mit håb, at deltagerne vil bakke yderligere op om foreningens virke.

I 2003 tror jeg på, at Eidolon bliver mere synligt i rollespillets kollektive bevidsthed, og at landsforeningen i endnu højere bliver et samlingspunkt og knudepunkt mellem mange forskellige ideer og aktiviteter – og det mener jeg er og fortsat bliver landsforeningens største styrke."

Det var jo store ord, som jeg vil lade stå et øjeblik, mens jeg her i kort form ridser året op, som det forløb med Landsforeningens briller.

Lavt men velfungerende aktivitetsniveau

2003 var et år, der var præget af et, synes jeg, forholdsvist lavt, men

også velfungerende aktivitetsniveau.

I marts afholdt vi den ordinære generalforsamling på Cyklebanen i Århus, hvor omkring 15 medlemmer var dukket op. Det var rart at se, at det ikke kun var Eidolons gamle Århus-travere, der havde indfundet sig, men også en god flok af de energiske folk vestfra, der sågar fik placeret en repræsentant i bestyrelsen. Efter generalforsamlingen holdt vi en lille, hyggelig og uformel fest hos undertegnede med gode øl og hjemmebagte boller.

I løbet af sommeren måtte bestyrelsen erkende, at heller ikke 2003 skulle den ellers så hæderkronede juleweekend blive til noget. Vi besluttede, at vi ikke ville satse store summer på at lege en hytte, og da vi samtidig ikke kunne skaffe en skole til vores rådighed, ændrede vi konceptet til en stranddag i stedet. Og stranddagen var bestemt en succes. Med brunch, 30 graders varme, hygge og grill på stranden til den lyse morgen var det bestemt værd at skrive hjem om – altså lige bortset fra, at vi da godt kunne have brugt en rigtig grillrest.

Hyggecon fra Eidolon Århus

I 2003 valgte Landsforeningen at overtage afholdelsen af Hyggecon fra Eidolon Århus. Dette var mest af rent økonomiske grunde, da Landsforeningen havde hårdt brug for et eventuelt overskud til at dække det store underskud fra 2002. Kongressen løb af stabelen i oktober med omkring 100 deltagere. Det var lidt færre end sidste år, men kongressen var bestemt en succes, der lovede godt for de mange nye arrangører, der i år var hentet ind til lejligheden. Og samtidig leverede Hyggecon et rigtigt godt overskud, der i høj grad har hjulpet Eidolons økonomi godt på vej mod bedre tider.

I slutningen af november var det så tid til den traditionsrige juleweekend, som i år var flyttet vestpå til Ringkøbing. På Ringkøbings hyggelige skole var vi ca. 20 personer samlet til hygge, pornopolka og en rigtig god julefrokost, som vist alle var rigtig godt tilfredse med.

Som jeg også sagde sidste år, er Hareposten et vigtigt kommunikationsmiddel i Eidolons interne kultur. Det er her, at vi virkelig kan stå sammen som forening og præge vo-

forgangne år

res fællesskab igennem gode, sjove, rørende og tankevækkende artikler om vores hobby og fællesskab.

Det er med beklagelse, at jeg må sige, at der kun er udkommet to udgaver af vores foreningsblad i 2003. Dette skyldes primært to ting: Overskud fra min side som redaktør og generelle hensyn til økonomien, der især i starten af året var på et nulpunkt.

Men når det så er sagt, så vil jeg også sige, at jeg er godt tilfreds med de to udgaver, der kom på gaden, og så vidt jeg husker, indhentede de også ros fra forskellige sider. Det er selvfølgelig mit håb, at Hareposten i år kan komme op på fuld styrke igen og udkomme i hvert fald tre gange inden nytår, så vi har et fælles blad at hygge os om. Og bare rolig; den første Harepost er på gaden om et par uger – og i år ser økonomien også væsentligt bedre ud med tre betalende annoncører på nuværende tidspunkt.

I forhold til at gøre Hareposten mere stabil og få flere, spændende artikler, håber jeg på, at flere medlemmer vil bidrage på den ene eller den anden måde til bladets tilblivelse. Det være sig som direkte medlemmer af redaktionen, eller blot som leverandører af artikler, meninger, billeder, tegninger og så videre.

Hjemmesiden

Eidolons store og velfungerende hjemmeside har også i år været rammen om den dejlige kommunikation i foreningen. Det er her, at man har kunne finde nyheder, debatter og alskens information om Eidolons virke. På dette punkt har hjemmesiden også i år været ganske velfungerende med masser af nyheder og debat.

Men i forhold til hjemmesiden skal det også nævnes, at der er mange sider og underafdelinger, der trænger til opdateringer. Dette var også nødvendigt sidste år, men IT-udvalgets kræfter har været få i år, og dette kan beklageligvis aflæses på undersiderne. Som jeg også sagde om Hareposten, så håber og tror jeg på, at flere af medlemmerne vil støtte op om hjemmesidens drift, så den kan få den sidste løft af opdateringer, der afspejler foreningen anno 2004.

Medlemsforeningerne

Eidolon Århus er den største underforening i Eidolon med lige knap 30 medlemmer på nuværende tidspunkt. Men i betragtning af foreningens størrelse synes jeg det er ærgerligt, at det ”kun” er blevet til to små afholdte con-lives på henholdsvis Hyggecon og Fastaval. Lidt aktivitet er selvfølgelig bedre end in-

gen, men jeg håber virkelig, at 2004 vil bringe mere aktivitet fra medlemmernes hånd i Århus.

Eidolon Ringkøbing har i 2003 fortsat deres linie fra 2002 med at afholde to mellemstore fantasy-lives i Mørkeskoven. Scenarierne har høstet ros og anerkendelse og har kastet et godt ry over liverollespillet i Vestjylland.

Derudover stod Ringkøbing også som tidligere nævnt for årets juleweekend.

I Eidolon Aalborg er der fortsat gang i en fast Vampyre-kampagne ved navn ”stationslive”. Det er svært at vide meget om kampagnen, da arrangørerne holder sig en del for sig selv, men spillertallet er efter sigende stabilt.

Udover den ”hemmelige” kampagne har Eidolon Aalborg også stået for et par con-scenarier i løbet af året. LVE Sektor deltog således med deres Fusion-live ”Fyraften” på Fastaval. Scenariet blev en kæmpe succes og vandt den nyindstiftede Publikumspris for live på kongressen.

På Hyggecon præsenterede Aalborgfolkene hele to livescenarier, hvor det ene dog blev aflyst i sidste øjeblik. Con-sektor blev dog afholdt og vandt kongressens pris for bedste livescenarie. Et stort tillykke herfra til de produktive aalborgensere.

I starten af året havde Eidolon stadig en afdeling i Holstebro, men vi har intet hørt fra dem, og der har således heller ingen aktivitet afholdt. Foreningen er så vidt vides aldrig blevet officielt nedlagt, men vi må konkludere, at Eidolon Holstebro ikke længere er en del af vores landsforening – hvad enten de eksisterer eller ej.

Medlemstallet næsten halveret

Medlemstallet i Landsforeningen er desværre næsten halveret i løbet af året. Fra omkring 100 medlemmer sidste år, har vi i dag kun godt 50. Dette er selvfølgelig yderst beklageligt, men før panikken breder sig, skal der dog siges, at dette mest af alt skyldes en grundig oprydning i medlemsdatabasen. Således har det reelle medlemstal sidste år været noget lavere, men gamle medlemmer var ikke blevet slettet i tide. Dette

er der nu rettet op på, således at medlemsdatabasen rent faktisk afspejler det reelle medlemstal. 50 medlemmer er dog ikke mange, og jeg håber virkelig på, at vi i det kommende år kan hæve dette tal betragteligt igennem flere og bedre arrangementer.

Grundlæggende synes jeg, at 2003 har været en godt år for Landsforeningen Eidolon. Selvom der har været forholdsvis få aktiviteter, er de blevet gennemført godt og professionelt, og har været gavnlige for foreningens virke. Året har primært været brugt til at stabilisere foreningens økonomi, og igennem mådehold og overskudsgivende aktiviteter er det lykkedes at have et stort overskud, der kan dække underskuddet fra sidste år.

Samtidig har 2003 været året, hvor foreningsrutinerne er blevet kørt bedre i stilling og vi har fået godt styr på foreningens drift. I den forbindelse har vi også opdaget steder, hvor vi kan stramme op og gøre Eidolon endnu bedre og mere fleksibel som forening. Dette gælder for eksempel i forhold til medlemsregistrering og indmeldelse af nye medlemmer, som jeg håber kommer til at fungere bedre igennem en ny metode i nærværende år.

Første del af visionen er opfyldt

I indledningen til denne beretning nævnte jeg mine visioner på sidste års generalforsamling. Første del af denne vision synes jeg bestemt er opfyldt; nemlig at hængepartierne er blevet fulgt op, og der er kommet mere styr på foreningen. I forhold til mere vidtrækkende visioner er det mere så som så. Jeg tror nok, at foreningen er blevet styrket internt gennem vores fælles bånd, men i forhold til omverden har vi nok ikke været så synlige. Dette håber jeg selvfølgelig på, at vi kan gøre bedre i 2004.

Jeg håber, at jeg ved næste generalforsamling kan se tilbage på året og sige, at 2004 var året, hvor Eidolon virkelig gjorde sig bemærket med masser af nye medlemmer, hyggelige arrangementer, spændende scenarier og et endnu bedre image i det omgivende rollespils-samfund.

"I snart et år har brønden været tilgængelig for enhver, der søger. Mange søger brøndens visdom, mens Hugin og Munin sidder i et ensomt træ og kigger ned med et nysgerrigt blik. Hvad vil han bede om? Hvilken tråd bliver spundet? Ikke alle betaler samme pris som Odin, men alt har sin pris. Har man først fundet brønden så betaler man gerne, for den visdom kun brønden kan give"

Nornerne

Kom ned og oplev Aalborgs hyggeligste
rollespilsbutik

Vi har en del systemer på hylderne, men kan
du ikke finde det du leder efter, så spørg og vi
skaffer det hjem hvis muligt

På gensyn i Mimers Brønd

Mimers Brønd, Skipper Clements gade 3 i kælderen, 9000 Aalborg

Telefon/Fax: 98 13 36 80

Email: salg@mimers-broend.dk

Åbningstider:

Mandag – Fredag fra 10.00 – 17.30

Lørdag fra 10.00 – 14.00

WWW.MIMERS-BROEND.DK

Goddag. Vi lægger ikke længere fingre imellem. Ulf Thomassen og Theo Christensen er nogle mugne havenisser, som har det hele i munden og i virkeligheden er bygget af uringennemvædet vat og Mads Bovbjerg er en debil spaghettiarm. Godt. Så fik vi den sag uddebateret. Må vi alle drukne vore sorger i levernedbrydende substanser. Og nu hvor vi langt om længe er sluppet af med den gudsjammerlige døgne tid, som en eller anden tumbre syntes skulle hedde 2003, så er det jo tid til at se på hvor meget uduelighed vi fik klemt ud af tarmen denne her gang. Til dette formål har Troels Rohde Hansen været en kæmpe idiot og vil her hjælpe os med at lære af vores fejl, så vi kan begå dem igen i år.

Ja... så skriver vi 2004. Så er det jo så evindeligt populært at lave sådan en "Hot og Not". Det er så blevet besluttet at Hareposten også skal have sådan en. Det eneste sted der blev plads til den, var i denne underlødige klamme... øh... klumme.

Man kan vel umuligt inkludere Hot i det spydige hjørne, så det er

faktisk bar "Not og Not i 2003" eller "Not Hot og Snot", eller måske bare "Alt det skidenlunkne i 2003". Anyway, here goes:

De blev væk

Eidolon holder jo som bekendt sin generalforsamling i starten af det nye år... nej, prøv lige og vent! Det er da vist ikke alle narhoveder, der har fattet. Der er i hvert fald ingen af dem, der dukkede op. En hver anden Hot og Not artikel ville nok have sagt et eller andet dumt popsmart som: Den GF floppede... NEJ! Det eneste der floppede var et par synapser i visse udeblivende individers undskyldning for en pattedyrs hjerne. Nu sidder du nok og tror at det her handler om vestjyderne? Men næhh, det er sgu ikke for sjov det her. Dem var der mange af, og det kan så diskuteres om det var Hot eller Not! Men der manglede ting gengæld så mange andre, også fra lokalområdet.

De skulle være blevet væk

Men det skal jo ikke kun handle om Eidolon, men det bliver det altså lige ved med i det næste stykke tid. For der var jo også Fastaval, og der var

Eidolon også med. Vi underholdte mange, kan man da sige. Så var der også dem der fik priser, men en god jysk forening skal ikke have noget med sådan noget selvforherligelse at gøre. De kan vist ikke være et rigtigt udvalg i Eidolon, hva'? Østkyst røvhuller! Vi ved jo at de kun laver live for deres egen skyld, og for at få ros. Det får de ikke her... RØV!

At blive eller ikke at blive...

Hvad er der så der i sommeren 2003? Jo da, der er sommerwee... for satan, nu har jeg eddermame lyst til at tæppebombe fyn i bare irritation! En sommerdag? Hvad er det? HVA? Hva' sker der for jer! Sommerdage er noget, der er hele sommeren... og "en rigtigt sommerdag" er når der er varmt og godt vejr. I skal sgu da ikke komme og spise os af med sådan en omgang fækalier fra hankønsvæsnet af et større dansk-boende klov dyr! Lav da noget ordentligt.

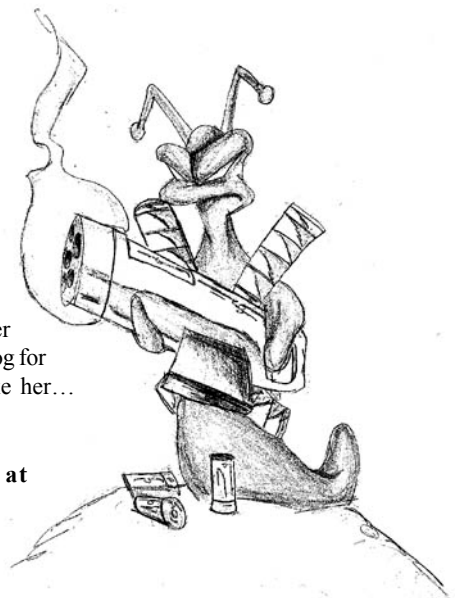
De ville ønske de var blevet væk

Nu er vi ved at være derhenne hvor der blev afholdt Yorktown(igen!). Ja, det der stort opsatte fængselslive. Men hey, de havde vist ikke gidet at ændre nogle af de største fuck ups der var. Nu skal i bare høre, det er simpelthen det bedste... det forfejlede plot-twist fra helvede, helt bogstaveligt. Det er bare det morsomste; for det var ikke bare et fængsel... det var *thihi* helvedes forgård! Mage til bawl.

Nå, men nu kommer vi til Hyggecon. Den var ikke nær så elitær som lovet! Hvad skete der? En helt masse, men jeg tror simpelthen at vi er nødt til at lave det til en invitations-con næste år... Og så er der lige det der med den selvudnævnte nazi-kælling, der stod for det. Nu ligger det ikke til spyddet at rose - så det vil jeg lade være med. Hvad er det dog for nogle underhåndsftaler den dame laver? Tydeligvis kan hun ikke lide pedellen, så hun lokker nogle stakkels individer af de lokale unge ind, og smadrer hans kontor. Under påskud af at den slags unge bare "siver ind", hvis man lader et vindue eller en dør stå åben!

Det der aldrig blev

Der er ikke noget godt at sige om dette år, andet end at det snart var

slut! Det var der bare ikke lige nogen, der ikke fattede. LLR... rigtig gættet. "Jamen vi skal lige have 400 medlemmer".

Giv mig den stikkelsbærfarvede campingvogn... NU, så skal jeg dælme vise dem noget om live-miljøet. Men hva' kan jeg sige? Bedre held næste år...

Og så igen: Hvad er det for nogle tølperer, der rykker ind på vores turf? Vi kan altså ikke længere være en liverollespilsforening, næh, nu er det en levende rollespilsforening, og der er da ret dumt. Faktisk er vi slet ikke en liverollespilsforening, men en bare en rollespilsforening. Disse nye tider...

De har tilmed ikke valgt et navn, der er nemt at gøre mere grin med end det. Ikke noget med at sige et eller andet om at sende en hest på sæbefabrikken, og så grine meget af det den sommer...

Bliv væk

Det var dog et skident år, hva? Man siger: "Den tid, der er gået godt, kommer ikke ilde igen". Men hvad så med omvendt?

Tja, man kan fristes til at sige, at det ikke kan næppe blive værre... men stol på et erfarent spyd, når han siger: Åh jo... det kan altid blive værre... det plejer det jo at gøre!

Ja, det var jo en frygtelig oplevelse. Husk at overlevere et nyrespark næste gang du ser den lille mide. Jeg håber I alle sammen sluger en gravko og at skattevæsenet indfører dummebøder og tåbelighedskvoter. Ha' et fortsat elendigt liv.

/Spyd

Hvad går der af vores kære spydredaktør? Kan han ikke klare mosten? Er han virkelig besvimet eller hvad er der med ham?

Hareposten 24

Redaktør: Mikkel Bækgaard, 86 15 46 22, Mikkel@eidolon.dk

Layout: Mikkel Bækgaard

Tryk: Husets Trykkeri **Oplag:** 100

Tegninger: Daniel Laursen m.fl.

Abonnement: Fås som medlem af Eidolon. Det bliver du ved at kontakte Mikkel Bækgaard på mikkel@eidolon.dk

Deadlines: Nr 25 1/6 2004, nr 26 1/9 2003

Kalenderen

19-21/3	Fastelavnsfest og Beta EidoCon Fest og minicon - Århus www.eidolon.dk
2-4/4	RusCon 13 Con - Ringkøbing www.ringus-ruscon.dk
7-11/4	Fastaval Con - Århus www.fastaval.dk
23-25/4	Midnatskronen Fantasy live - Mols www.legendernes-budbringere.dk
23-25/4	City Live - Mors www.city.molf.dk
24-25/4	Mørkeskoven 8 Fantasylive - Ringkøbing www.morkeskoven.eidolon.dk
19-23/5	Orkon - aspirant eksamen Con - Odder eller Århus www.orkon.dk
12-19/7	Khypris 3 Fantasylive - Nordjylland www.khypris.dk
13-15/8	Eidolons sommerweekend Hygge - Århus ell. Omegn www.sommer.eidolon.dk
8-17/10	Lab 13 Horrorlive - Århus www.lab13.dk
14-17/10	Hyggecon 2004 - Viva la Resistance Livecon - Århus www.hyggecon.eidolon.dk

Indhold

Eido Travels – et nyt initiativ fra Eidolon Århus	1
Leder - Nogen skal jo sige noget klogt...	3
Hyggeonklen: Den paranoide kongressektor	3
Den anden verden - Frit efter legenden om Mørkeskoven	4
Få livescenarier på Fastaval trods manglende ansvarlig	5
Det gode scenarie	6
Skjorterne var da pæne...	8
Tilbage til Sunshine	10
Sommer og sol i Eidolon	11
Tusmørke - Et ungdomslive i vestjylland	12
Solmukohta 2004 – Knudepunkt i FinLand	13
Afsløring! - Eidoguldet	14
Om hyggeonklens betydning – hvis nogen	15
Hyggecon: Ekstra dag og modstandsbevægelse	16
En beretning fra det forgangne år	17

Næste nummer

I næste udgave af Hareposten kan du blandt andet læse

Anmeldelse af det store ubåds-live

Flere Anmeldelser

Hjemme hos Danni Rune - kendt fra TV

Meget mere om sommerweekenden

www.hareposten.eidolon.dk